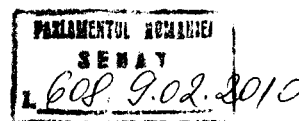
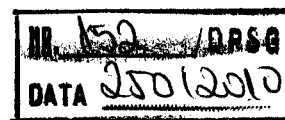

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

Legea
referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind instituirea unui cadru unic cu privire la declarațiile privind evidența nominală a salariaților și a sumelor datorate către Bugetul General Consolidat (Legea Ghișeului unic)*”, inițiată de 9 parlamentari – PNL, PSD, PD-L (Bp. 399/2009).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare obligarea angajatorilor care își desfășoară activitatea pe teritoriul României „*de a depune în fiecare lună, la termenul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către Bugetul General Consolidat, defalcat pe fiecare tip de contribuție în parte*”.

Totodată, propunerea legislativă prevede ca această declarație unică să se depună la unitatea teritorială a Agenției Naționale de Administrație Fiscală (ANAF) în raza căreia se află sediul social al angajatorului.

II. Observații

1. Referitor la **art. 1** din propunerea legislativă, menționăm că locul prevăzut pentru depunerea Declarației unice, contravine dispozițiilor privind competența organului fiscal, prevăzute în *Codul de procedură fiscală*.

Astfel, în locul sintagmei „*unitatea teritorială a Agenției Naționale de Administrare Fiscală în raza căreia se află sediul social al angajatorului*” ar fi trebuit să fie sintagma „*organul fiscal competent*”, care are caracter general și acoperă toate situațiile existente.

Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine aceluși organ fiscal județean, local sau al municipiului București, stabilit prin ordin al președintelui ANAF, în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii.

În cazul contribuabililor mari și mijlocii, competența de administrare poate fi stabilită în sarcina altor organe fiscale, prin ordin al președintelui ANAF.

2. Depunerea lunară a declarației unice, așa cum se propune la **art. 1**, ar conduce la unificarea tuturor termenelor de depunere prevăzute în legislația actuală în cazul impozitului pe veniturile din salarii și a contribuțiilor sociale.

Menționăm că, tocmai în vederea reducerii poverii de conformare fiscală, au fost prevăzute, în funcție de categoria de contribuabili, termene diferite pentru impozitul pe veniturile din salarii și contribuțiile sociale: luna, trimestrul sau semestrul.

3. Totodată, unificarea declarațiilor privind contribuțiile sociale într-o declarație unică presupune investiții substanțiale, fiind necesară o suplimentare a resurselor financiare, materiale și umane de care dispun în prezent unitățile fiscale.

În vederea revizuirii integrale a proceselor operaționale și proceselor de activitate existente, a reproiectării proceselor fundamentale de activitate și dezvoltării unei soluții IT comune între ANAF și casele de asigurări sociale, sunt necesare resurse financiare importante.

Menționăm că, în raportul Misiunii Fondului Monetar Internațional „*Priorități de reformă pe termen scurt și mediu*”, desfășurată în iulie 2009 la București, au fost subliniate aspectele expuse mai sus și s-a estimat că, costurile implicate de unificarea declarațiilor privind contribuțiile sociale într-o declarație unică ar putea ajunge la circa 75 milioane dolari.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului